

תת"ע 7948/07/16 - משה מנשירוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7948-07-16 מדינת ישראל נ' מנשירוב
תיק חיצוני: 14111748886

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	משה מנשירוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.12.16 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. ב"כ המבקש טענה כי המבקש הגיש בקשה להישפט אך לא קיבל זימון לדיון. טענה כי מאישור המסירה עולה כי חזר בציון "לא נדרש", אולם לא הושארה בדלתו של המבקש כל הודעה על דבר דואר רשום. טענה כי מאישור המסירה עולה כי רשות הדואר מסרה למבקש לכאורה שתי הודעות, האחת ביום 28.7.16 והשנייה ביום 7.8.16, אולם הדוור הצהיר כי ביקר במענו של המבקש רק פעם אחת, ביום 28.7.16. טענה כי פגם באישור המסירה פוגע באמינותו ומשמיט את הקרקע מתחת לחזקת המסירה הקיימת מכוחו. טענה כי מאחר וחזקת המסירה נסתרה, יש לראות במבקש כמי שאי התייצבותו מוצדקת. טענה כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי קיימת הכרות מוקדמת בין השוטר והמבקש. טענה לקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח, כי השוטר לא יכול היה לראות את ביצוע העבירה לכאורה מהמקום בו עמד וכי בין רכבו של המבקש לרכבו של השוטר היה אוטובוס שהסתיר ובנוסף מזג האוויר היה סוער. טענה כי השוטר לא ציין את המרחק והאופן בו הבחין בביצוע העבירה לכאורה, וכי שותפו לניידת לא רשם כל מזכר. לאור האמור טענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. ציינה כי המבקש לא שילם את הקנס.
4. ב"כ המשיבה טענה כי המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התייצבותו לדיון או לחילופין לא העלה כל טענה מוצדקת לכך שלא קיבל את ההודעות של רשות הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. טענה כי המבקש שלח בקשה להישפט ולכן הייתה מוטלת עליו האחריות לבדוק הדואר בעת קבלת המסרונים.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. עיינתי באישור המסירה ולא מצאתי כי נפל בו פגם כטענת ב"כ המבקש. מאישור המסירה עולה כי בוצעו שני ביקורים במענו של המבקש, האחד ביום 28.7.16 והשני ביום 22.8.16 (ולא ביום 7.8.16 כטענת ב"כ המבקש), כאשר לצד שני התאריכים ישנה חתימה של המוסר ולצד התאריך 22.8.16 ישנה גם חותמת של רשות הדואר. בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. עם זאת, הנאשם כפר בביצוע העבירה והעלה, בין היתר, טענות בדבר כשלים ראייניים בדו"ח וקיומה של היכרות מוקדמת עם השוטר. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 2.6.19. שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין יובא התיק בפניי לצורך קביעת מועד לדיון.

המזכירות תודיע לצדדים. לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשע"ט, 03 מאי 2019, בהעדר הצדדים.